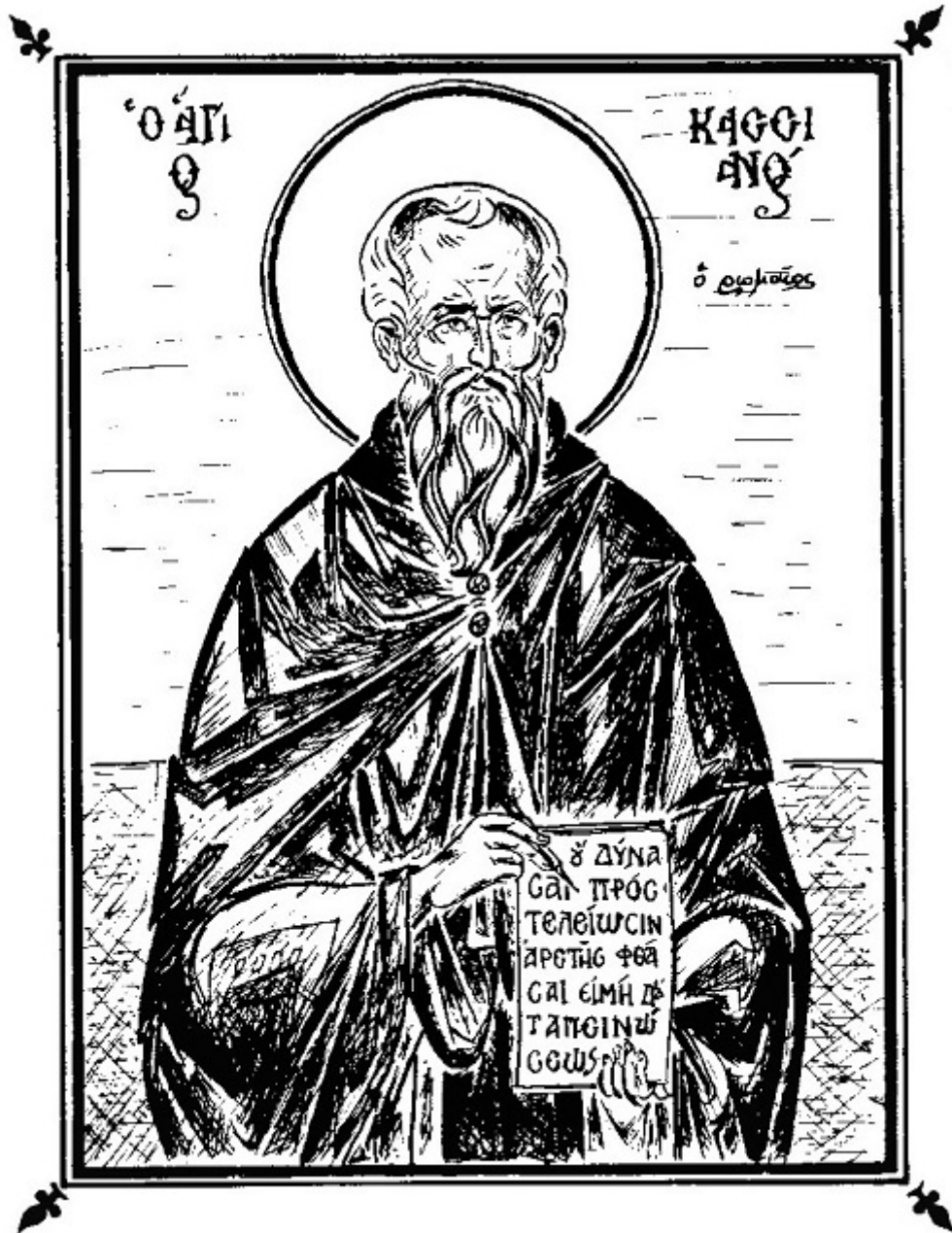
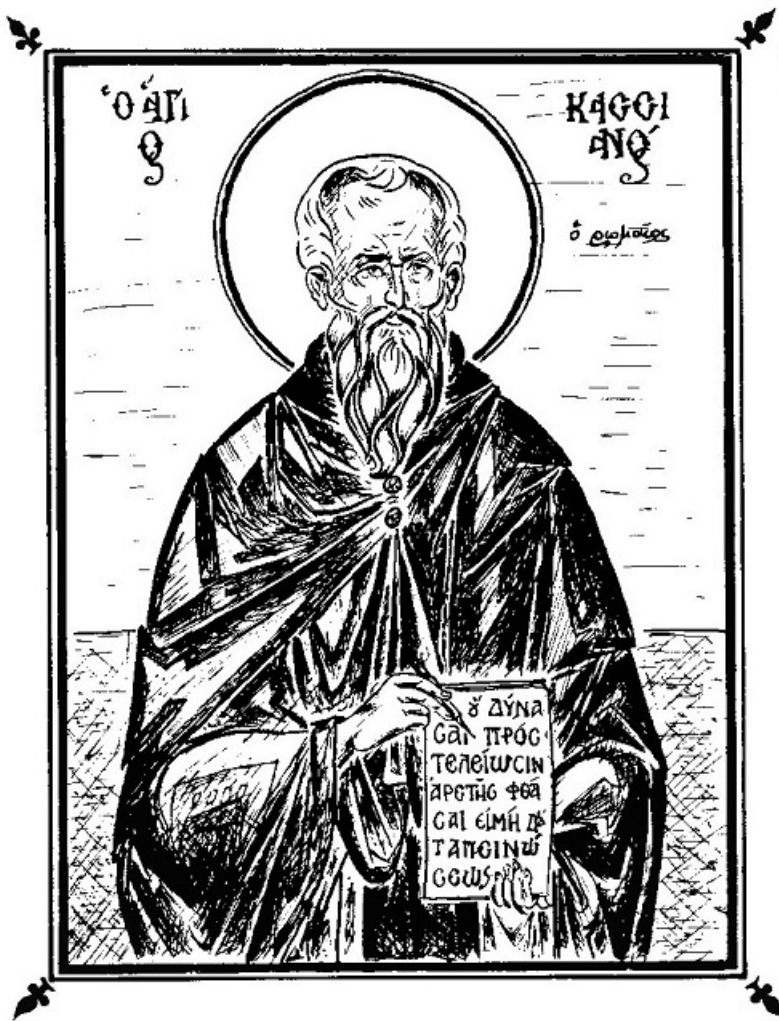

Εκείνος που κατόρθωσε την αγάπη, έχει μέσα του το Θεό, και ο νους του είναι πάντοτε μαζί με το Θεό!

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Απαύγασμα πατερικής Σοφίας](#)

Άγιος Κασσιανός ο Ρωμαίος. (Έργο π. Παύλου Πολίτη).

Συνέχεια από εδώ: <http://www.diakonima.gr/?p=501316>

Επειδή για χάρη της αγάπης του πλησίον καταφρονούμε τον πλούτο, για να μην φιλονεικούμε γι' αυτόν και, μεγαλώνοντας την διάθεση της οργής, ξεπέσομε από την αγάπη. Όταν λοιπόν για μηδαμινά πράγματα φανερώνομε στον αδελφό την διάθεση της οργής, έχομε ξεπέσει από τον σκοπό μας και δεν έχομε καμιά ωφέλεια από την αποταγή μας.

Όπως λέει κι ο Απόστολος: «Ακόμα κι αν παραδώσω το σώμα μου για να καώ, και δεν έχω αγάπη, δεν ωφελούμαι τίποτε» (Α' Κορ. 13, 3).

Από αυτό μαθαίνουμε ότι η τελειότητα δεν έρχεται αμέσως με τη γύμνωση και την απάρνηση του κόσμου, αλλά αφού κατορθώσουμε την αγάπη, της οποίας τις ιδιότητες περιγράφει ο ίδιος ο Απόστολος λέγοντας: «Η αγάπη δεν είναι ζηλότυπη, δε φουσκώνει από υπερηφάνεια, δεν οργίζεται, δεν φθονεί, δεν καυχιέται, δε σκέφτεται το κακό» (Α΄ Κορ. 13, 4-5). Όλα αυτά αποτελούν την καθαρότητα της καρδιάς.

Γι' αυτήν πρέπει να κάνουμε τα πάντα, και τα χρήματα να τα καταφρονούμε, και νηστείες και αγρυπνίες ευχαρίστως να υπομένουμε, και με αναγνώσματα και ψαλμούς να ασχολούμαστε, χωρίς να την παραμελούμε όμως, αν συμβεί ποτέ εξαιτίας αναγκαίας και κατά Θεόν απασχολήσεως να εμποδιστούμε από την συνηθισμένη νηστεία και ανάγνωση.

Επειδή δεν είναι τόση η ωφέλεια της νηστείας, όση η βλάβη της οργής. Ούτε τόση η ωφέλεια από την ανάγνωση, όση η ζημία από το να περιφρονήσουμε τον αδελφό και να τον λυπήσουμε. Γιατί, όπως είπαμε, οι νηστείες, οι αγρυπνίες, η μελέτη των Γραφών και η απογύμνωση από τον πλούτο και η απάρνηση όλου του κόσμου, δεν είναι η τελειότητα, αλλά εργαλεία για την τελειότητα, επειδή δεν βρίσκεται σ' αυτά η τελειότητα αλλά με αυτά κατορθώνεται.

Μάταια λοιπόν καυχιόμαστε για νηστεία και αγρυπνία και ακτημοσύνη και ανάγνωση Γραφών, όταν δεν κατορθώσουμε την αγάπη προς τον Θεό και προς τον πλησίον. Γιατί εκείνος που κατόρθωσε την αγάπη, έχει μέσα του το Θεό, και ο νους του είναι πάντοτε μαζί με το Θεό».

Από τον "Λόγο προς τον ηγούμενο Λεόντιο, για τους αγίους Πατέρες της Σκήτης και για την διάκριση" του Αγίου Κασσιανού του Ρωμαίου, όπως δημοσιεύεται σε μετάφραση στην "Φιλοκαλία των Ιερών Νηπτικών", τόμος α', των εκδόσεων το Περιβόλι της Παναγίας. Μετάφραση στη νεοελληνική Αντώνιος Γαλίτης.